

[Lønger]

med rodløshed til følge. Vi kan ikke råde bod på det alt sammen, men én metode er i hvert fald at lægge indflydelse ud i det lokale miljø, så folk har noget at samles om. Uden noget at samles om samles mennesker naturligvis ikke, og derfor er en decentralisering af beslutningsprocesserne meget vigtig i relation til debatten om at opbygge lokale rodnets, som måske også kan virke kriminalitetsforebyggende. Generelt kan man sige, at det at give folk et ansvar for deres eget liv og for kollektive beslutninger er en væsentlig kriminalitetsforebyggende foranstaltning.

En meget stor del af kriminalitetsstigningen er jo netop lovovertrædelser, som typisk har rodløshed og håbløs betonslum som baggrund. Det gælder typisk hærværk og tyverier, der er to af de kriminalitetsformer, hvor stigningen er voldsomst, og de finder typisk sted i netop de former for boligkvarterer.

En lang række aktiviteter er derimod kun bæredygtige i og med, at de er selvorganiserede. Staten og kommunerne kan ikke og skal ikke gøre andet end at give bedre muligheder, og det bedste er nok også at give økonomiske rammemuligheder. Vi kommer heller ikke uden om, at kriminalitetsforebyggelse koster penge, men det kan dreje sig om aktiviteter i det lokale område som fælleskøkkener, fællesaktiviteter, beboerhuse, aktivitetshuse, ungdomshuse og meget andet. En bred folkelig aktivitet kan aldrig organiseres oppefra, og det skal den heller ikke. Derfor er det rammerne, der skal sættes igennem det kriminalitetsforebyggende arbejde.

Christianshavns egen narkobekæmpelse var en god ting, men der blev ikke givet nogen form for offentlig støtte. Den var god, fordi den var selvorganiseret, og den form for indsats mod narkomisbruget er højst sandsynligt meget mere effektiv end adskillige velorganiserede officielle kampanjer.

Der kan også nævnes, sådan i flæng, en række teaterprojekter, såkaldt uautoriserede værtshuse, aktiviteter med istandsættelse af bygninger til eget brug, foranstaltninger, der både kan styrke lokale miljøer og give større livskvalitet og nedbringe en del af kriminaliteten.

Endelig vil jeg fremhæve idrætten som et fortrinligt middel, hvis det bruges rigtigt. Jeg har tidligere været inde på det, og statsministeren var også inde på det i sin besvarelse. Det, idrætten kan, er at være med til at give

selvtillid, være med til at give folk en fornemmelse af at slå til, hvad de måske ikke har haft så mange muligheder for andre steder. Det kræver naturligvis en lang række andre ting, som jeg ikke skal gå dybere ind i. Men det er meget vanskeligt for mange idrætsorganisationer at yde en indsats over for unge med problemer, fordi idrætsorganisationerne i dag har færre ressourcer, og i mange tilfælde har de været ude for en nedsettelse af det kommunale tilskud. Det er netop unge med problemer, der af den grund bliver sorteper, og som indsatsen ikke bliver ydet over for.

Det synes jeg er nogle ganske væsentlige problemer – for sådan lidt stikordsagtigt at føje til, hvad vi har tænkt over i VS på det her område. Jeg håber, at det er en debat, som kan køre videre i nogen tid, og jeg er meget glad for tilsagnet fra statsministeren og fra justitsministeren om senere at komme med redegørelser for de her områder. Det kunne næsten lyde, som om statsministeren havde en idé om, hvad der senere kunne komme til at stå i et dagsordensforslag.

Ole Espersen (S):

Det er svært at være uenig i nogen af de holdninger, ministrene og ordføreren for forespørgerne har givet udtryk for. De er særdeles rimelige og fornuftige og vigtige, så jeg skal prøve at koncentrere mig om et par enkeltsider af spørgsmålet.

Først vil jeg gerne sige, at hovedsigtet med enhver form for kriminalpolitik naturligvis er at søge at opnå en situation, hvor der er så få ofre for kriminalitet som overhovedet muligt. Vi diskuterer jo ofte kriminalpolitik her i tinget og i medierne, men jeg synes, at debatten en gang imellem bærer for lidt præg af, at det naturligvis er målet for os alle sammen. Vi kan være uenige om midlerne, det er vi en gang imellem, men målet er vi da fælles om.

Nu har statsministeren selv fremhævet sin nytårstale, og det forstår jeg udmærket, for jeg synes også, den var god. Hr. Lønger nævnte den også. Jeg har den ved hånden, og jeg vil gerne citere et par linjer. Statsministeren sagde bl.a.:

»Men bekæmpelsen af volden er ikke blot et spørgsmål om strafferet og retspleje. I al samfundets materielle udvikling gennem de